

statslige og amtslige opgaver til kommunerne, til de enheder, der er tættest, også geografisk, på borgerne, og det betyder logisk set, at de ansatte flytter med. Det kan betegnes i den grad som en yderligere decentralisering i forhold til den struktur, som kendes i dag.

Samlet står det altså klart, at denne regering har været overordentlig aktiv i indsatsen for at skabe en bedre regional balance og derfor også med glæde kan notere sig, at man skal lede meget langt for at finde, om muligt, lande, hvor forskellene internt i landet mellem de forskellige dele er så små som i Danmark, og det vil vi også fortsat arbejde ihærdigt for at sikre.

Det er ikke vores attitude bare at gå og trøste med lidt puljepenge her og der, men derimod konkret at gå ind i indsatsen i de enkelte udkantsoråder. Vi har sørget for, at indsatsen forankres lokalt for at sikre levedygtighed og resultater hos projekterne. Vi har også brudt grænsen ned mellem ministerierne. Jeg tror f.eks. ikke, at der så systematisk som under den nuværende regering er indtænkt regionale hensyn i Forsvarsministeriets overvejelser om placeringen af årsværk, bare for at trække det frem som et eksempel.

Kl. 14.00

Jeg håber, at vi får en god debat i dag om den indsats, som regeringen er i gang med og har klare planer om at fortsætte. Selv om vi gør det godt, er godt jo ikke godt nok, hvis det kan gøres bedre, og derfor modtages input og ideer hjertens gerne.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren på forespørgsel nr. F 48, hr. Kristen Touborg.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne begynde med at takke indenrigs- og sundhedsministeren for redegørelsen.

Selv om det på SF's og Kristendemokraternes foranledning er blevet tradition, at vi diskuterer landdistrikternes, regionernes og de statslige arbejdspladser forhold her i Folketinget, kan man trods flotte ord og skriftlige redegørelser fra denne og for den sags skyld også fra den forrige regering konstatere, at der stadig findes geografiske områder i Danmark, som gennem snart mange år systematisk har haft langt højere arbejdsløshed end resten af landet. Statens indsats

for at hjælpe disse områder er helt utilstrækkelig, og det mener jeg vi nødvendigvis må gøre noget ved.

Indenrigsministeren sagde, at man jo ikke bare kan flytte statslige arbejdspladser, for det er ikke tilstrækkeligt til at skabe en udvikling. Det er vi helt enige i, men det ene udelukker vel ikke det andet. At der er lokalt initiativ og igangsættere, indebærer vel ikke nødvendigvis, at der ikke skal være statslige arbejdspladser, så jeg vil sige, at man bør gå på to ben og både flytte nogle statslige arbejdspladser ud og sætse på det lokale initiativ og igangsættere.

I SF mener vi, det snart er på tide, at et flertal i Folketinget sammen med regeringen fremlægger en plan for en prioriteret regionalpolitisk indsats til gavn for beskæftigelsen og udviklingen i disse områder. SF fremsatte her først i maj måned et beslutningsforslag, hvor vi bl.a. peger på en satsning på fremtidens erhverv, ikke mindst inden for vedvarende energi-området; tiltag for at skabe flere arbejdspladser i det lokale landbrug og forædlingsindustrien; tiltag for at gøre de pågældende områder til grønne foregangsområder med hensyn til kloak- og vandledninger, rensning af forurenede jord og energibesparelser m.v.; styrkelse af uddannelsesindsatsen i disse områder, ikke mindst for de mange arbejdsløse; udvikling af nye modeller for at sikre udflytning af statslige arbejdspladser til områderne, bl.a. gennem etablering af satellitkontorer i form af lokale kontorhuse; sikring af, at nye arbejdspladser, der modtager statstilskud, i stort omfang placeres i områderne og endelig en målsætning om, at arbejdsløsheden i disse områder skal være nedbragt til landsgennemsnittet eller derunder i 2010.

Regeringen kan derimod i sin egen redegørelse fra marts måned blot pege på, at man gennem en fokusering på regionernes indsats inden for de områder, som primært driver væksten i regionerne – menneskelige ressourcer, iværksætterier og innovation – kan realisere et udviklingspotentiale i mange regioner, herunder udkantsoråderne. Så er vi tilbage ved det, jeg snakkede om tidligere, nemlig at det ene vel ikke udelukker det andet. Den omstændighed, at der er noget lokalt initiativ, burde jo ikke udelukke, at man også fra statens side gør noget, og jeg synes, der er god brug for, at vi trækker på samme hammel. Men når man læser redegørelsen igen, er det meget småt med konkrete løfter eller henvisninger til konkrete tiltag i det forløbne år,